

ara criatures

FRANCESC MELCION

FILLS DEL CONFINAMENT

EL NOMBRE D'EMBARASSOS ES VA MANTENIR DURANT L'ESTAT D'ALARMA

P. 4-5

Portada

FUTURS FILLS DEL CONFINAMENT

La pandèmia no va fer que es fessin enrere les parelles que volien convertir-se en pares, perquè el nombre d'embarassos al març, a l'abril i al maig es va mantenir estable respecte als últims anys, segons expliquen els hospitals de la Vall d'Hebron i de Sant Pau de Barcelona

TRINITAT GILBERT

La pandèmia sanitària no ha fet disminuir la il·lusió per gestar criatures. Així ho indiquen les estadístiques dels hospitals de la Vall d'Hebron i de Sant Pau de Barcelona. Els dos centres hospitalaris sostenen que a mesura que les gestacions dels mesos del confinament (març, abril i maig) han anat arribant al primer trimestre, compten amb una xifra semblant d'embarassades respecte als últims dos o tres anys.

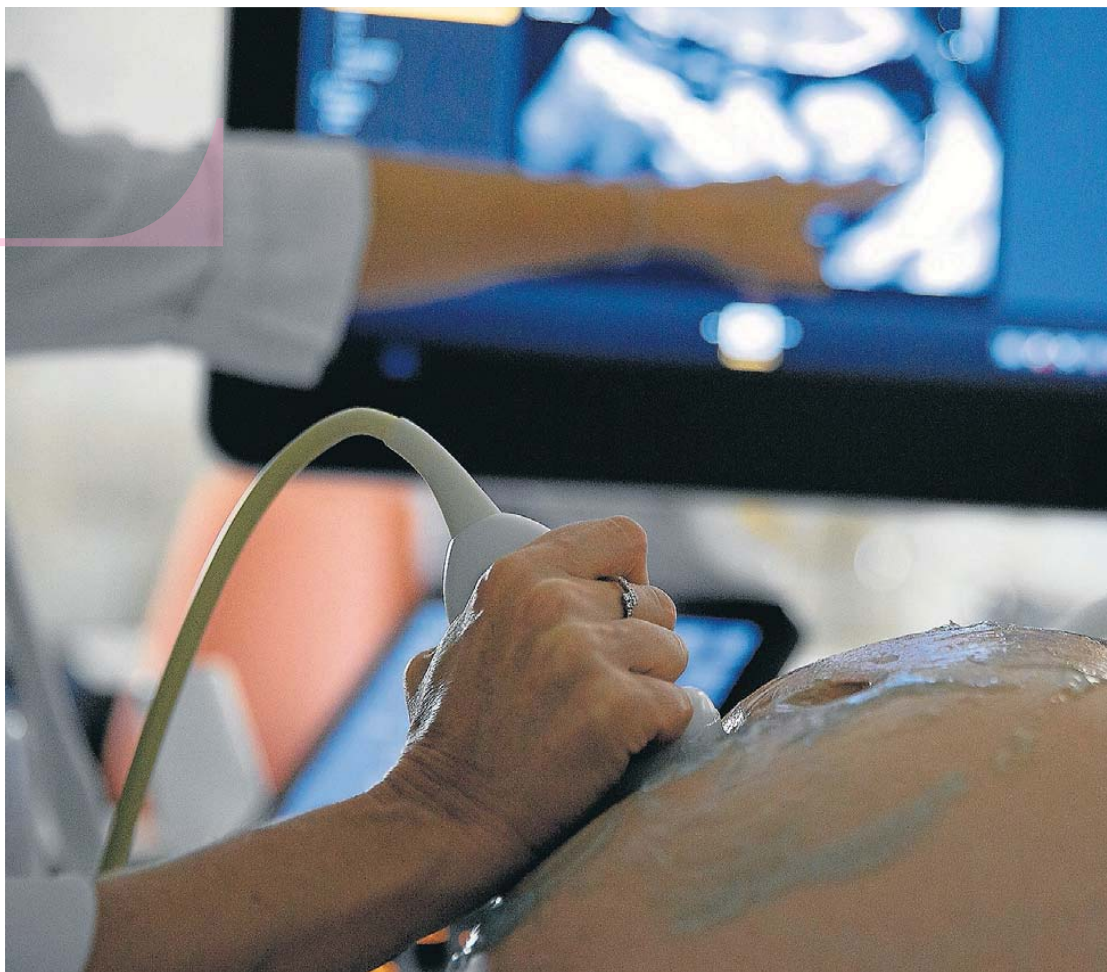
"He comparat el nombre d'embarassos dels tres mesos del confinament respecte als de l'any passat i, objectivament, puc dir que no hi ha hagut un augment però tampoc una disminució, perquè aproximadament és igual", afirma Anna Suy, cap de la Secció d'Obstetrícia de l'Hospital de la Vall d'Hebron. En termes semblants s'expressa la directora del Servei de Ginecologia i Obstetrícia de l'Hospital Sant Pau de Barcelona, Elisa Llurba, que afegeix que el nombre d'embarassos es manté en una xifra semblant a la dels últims dos o tres anys. "Cal dir que no s'ha fet encara una anàlisi de les dades, i, en tot cas, es farà entre finals d'any i principis del següent, que és quan naixeran les criatures del confinament", assenyala Llurba el dia que a la consulta fa els controls habituals a les embarassades (a la fotografia).

Sobre l'embaràs en si, la directora del Servei de Ginecologia i Obstetrícia de l'Hospital Sant Pau de Barcelona sí que assenyala canvis que podrien ser deguts al confinament, malgrat que són secundaris. "Hem notat un increment de fetus amb més pes, o macrosomes, i també que les mares han tingut un augment de pes durant la gesta-

ció". Tots dos fenòmens es podrien deure a la falta d'exercici, "perquè justament les embarassades són un dels grups que més es van confinar", assenyala. Llurba diu que entre les embarassades que estan a l'últim trimestre de la gestació "també hi ha més casos de fetus situats de natges", és a dir, que no s'han encaixat en la posició adequada del naixement, cap a la pelvis. "No podem dir-ne el perquè exactament, ni tampoc en tenim estadístiques, però sí que són comentaris que fem les llevadores i els ginecòlegs".

Les dues obstetres recorden que durant els mesos de confinament les tècniques de reproducció assistida es van suspendre. "Els embarassos del confinament van ser per mètodes naturals", diu Llurba. La dada, doncs, fa augmentar la idea que la il·lusió per la gestació va ser alta, perquè els embarassos no sembla que hagin disminuït respecte a altres anys i perquè van ser concebuts de manera natural, mentre que els altres anys les estadístiques els sumaven tots, *in vitro* i naturals.

Sobre la incertesa del virus, Anna Suy, cap de la Secció d'Obstetrícia de

l'Hospital de la Vall d'Hebron, afirma que els consells que han de seguir les embarassades són exactament els mateixos que els de la població en general. "Mascareta, higiene i distància de seguretat", diu Suy, que hi afegeix la vacunació de la grip, perquè són considerades població de risc: "Aquest any hi insistim més que mai i començarem a vacunar aviat".

DIES DE TRANQUIL-LITAT

Roser Asensio i Fabio Gambirasi expliquen com, certament, el confinament i la tranquil·litat que va comportar, malgrat no treballar, va afavorir l'embaràs. "El 2019 vaig tenir dos avortaments espontanis, que fins i tot jo mateixa vaig notar que perdia abans que passés", diu la Roser, que creu que van ser fruit de l'estrès i el neguit de la feina. "Amb el confinament la tranquil·litat regnava, sobretot els primers dies, quan semblava que visquéssim un cap de setmana llarg", recorda.

Llevar-se quan surt el sol, esmorzar amb calma i fer la migdiada van ser algunes de les rutines que la Roser va seguir, juntament amb la reflexió de la parella que era un bon moment per

buscar l'embaràs. "Vam estar molt tranquils, malgrat el desastre econòmic que teníem a la feina", diu.

Les visites com a embarassada al CAP, i ara a l'Hospital de la Vall d'Hebron, també han canviat. "Al Fabio no l'hi deixen entrar; s'ha de quedar a la porta", per exemple. La Roser també destaca la distribució de l'espai de la consulta, sobretot l'espai que hi ha entre la taula i la cadira on s'asseu, que manté la distància de seguretat. És obvi que cal fer-ho però sobta perquè canvia respecte a la imatge de consultori a què estàvem acostumats. "El que trobo més a faltar, i sobretot com a primerenca, és no haver-me pogut reunir amb altres embarassades en cursos de prepart, o de ioga o pilates", diu la Roser, que comenta que el fet de no tenir amigues amb fills també fa que desitges compartir la seva experiència amb altres dones que passen per la mateixa situació. "És una situació a la qual m'he acostumat, però sé que abans era millor perquè hi havia més eines".

Per la seva banda, a Sergi Rigol i Judith Arnabat el confinament els va agafar ja esperant la criatura. Ara bé, la primera visita mèdica i la primera ecografia sí que van ser en confinament, amb totes les conseqüències. "Com que als pares no ens hi deixen entrar, em quedava a la porta. I un policia que controlava els carrers ens va recriminar, a mi i a uns altres pares que ens hi esperàvem amb mascareta i amb distància de seguretat, que fóssim allà", diu en Sergi. Va ser una situació, creu, "misògina" i "desconcertant". En Sergi, com Roser Asensio, també lamenta que no hagin pogut fer cap classe de preparació al part. "Ara sembla que s'estan activant i potser en podem fer en format digital", confia Rigol. ✖

FRANCESC MELCION

Les incerteses ens aferren a la vida

La incertesa, com la que va comportar el confinament per culpa del covid-19, pot generar dos tipus de reaccions en les persones, afirma la psicòloga Estefania Carreño: "Hi ha un tipus de persona que es paralitza, mentre que n'hi ha una altra que hi aboca tota l'energia i que pensa que, si ens ha tocat viure això, hem de tirar endavant de la millor manera possible".

Així es podria entendre que les parelles que tenien el pensament de tenir una criatura s'hi haguessin posat els mesos de març, abril i maig. "És el pensament positiu el que els motiva, i el que els fa pensar que han de fer el que havien de fer sense que ningú ni res els aturi".